

สรุปประเด็นสำคัญจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
โครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทักษะการเขียนผลงานและการนำเสนอทางวิชาการ
วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2561 ณ ห้องประชุมสี่ประสม
จัดโดย คณะกรรมการส่งเสริมพัฒนาการสร้างงานวิจัยและผลงานสร้างสรรค์
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

คณะกรรมการส่งเสริมพัฒนาการสร้างงานวิจัยและผลงานสร้างสรรค์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในหัวข้อ “ทักษะการเขียนผลงานและการนำเสนอทางวิชาการ” เมื่อวันอังคารที่ 27 กุมภาพันธ์ 2561 เวลา 08.30-12.00 น. ณ ห้องประชุมสี่ประสม อาคารบรรณสาร

คุณกิจ: วิทยากรหลักในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประกอบด้วย

1. ผศ.ช.ชยินทร์ เพ็ชรไพศิษฐ์ คณะนิติศาสตร์
2. อาจารย์เบญจพร บัวสำลี คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม
3. ผศ.ดร.ธเนศ อิ่มสำราญ รองคณบดีคณะภาษาและวัฒนธรรมจีน

คุณอำนวย: ผู้ดำเนินรายการ ผศ.ดร.ธีรโชติ เกิดแก้ว

คุณลิขิต: ผศ.จรรย์วัฒน์ โลหะพูนตระกูล

คุณประสาน: ผศ.คณพศ สิทธิเลิศ, ผศ.ดร.นพรัตน์ ธนานุรักษ์กุล

คุณวิศาสตร์: ผศ.รัชนีพร ศรีรักษา

ผู้ร่วมรับฟังและแลกเปลี่ยนเรียนรู้: คณาจารย์จากคณะศิลปศาสตร์

คุณเอื้อ: ผศ.นิก สุนทรธัย ประธานคณะกรรมการส่งเสริมพัฒนางานวิจัยและงานสร้างสรรค์
กล่าวเปิดงานโดยมีเนื้อหาสำคัญดังนี้

“ในการประกอบวิชาชีพอาจารย์ในระดับอุดมศึกษา ได้มีการกำหนดภารกิจหลักที่ต้องดำเนินการควบคู่กัน 4 เรื่อง ได้แก่ การจัดการเรียนสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม แต่ต่อมาอาจมีความเข้าใจคาดเคลื่อนว่าการวิจัยเป็นภารกิจที่เกิดหลังจากที่มีระบบประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งที่จริงแล้วการวิจัยเป็นภารกิจหนึ่งของการประกอบวิชาชีพอาจารย์ในระดับอุดมศึกษามาตั้งแต่

เบื้องต้น ทั้งนี้เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปได้อย่างสอดคล้องกับสภาพสังคมและความรู้ที่เป็นปัจจุบันมากที่สุด และในช่วง 4 ปี ที่เข้ามารับตำแหน่งคณบดีคณะศิลปศาสตร์ พบว่าคณาจารย์ของคณะฯ ได้มีการดำเนินการตามภารกิจด้านการวิจัยเพิ่มมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งเป็นเรื่องที่น่ายินดีมาก และในวันนี้ทางคณะฯ จึงได้จัดให้มีเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทักษะการเขียนผลงานและการนำเสนอทางวิชาการ เพื่อเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมคณาจารย์ให้มีกำลังใจและมุ่งมั่นที่จะดำเนินการตามภารกิจการวิจัยเพื่อเป็นการส่งเสริมคุณภาพทางวิชาการให้แก่คณะวิชาและมหาวิทยาลัยสืบต่อไป”

สรุปบทเรียนสำคัญ “ทักษะการเขียนผลงานและการนำเสนอทางวิชาการ” จากวิทยาแต่ละท่าน มีดังต่อไปนี้

1. **ผศ.ช.ชยินทร์ เพ็ชรไพศิษฐ์** อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ ที่ผ่านมาผลงานด้านตำราจำนวน 8 เล่ม วิจัยจำนวน 4 เรื่อง ได้กล่าวถึงการเริ่มต้นทำงานด้านวิชาของตนว่า เกิดจากการรับรู้ว่าเป็นบทบาทที่สำคัญประการหนึ่งของการประกอบการอาชีพอาจารย์ในระดับอุดมศึกษาคือการสร้างผลวิชาการ ทั้งการวิจัย การเขียนตำราและบทความ โดยมีการดำเนินการต่างๆ ตามลำดับดังนี้

1.1 เริ่มต้นเรียนรู้จากบุคคลที่ประสบความสำเร็จก่อนเรา คือ

อาจารย์รุ่นพี่ที่ได้ตำแหน่งทางวิชาการ ว่าต้องมีการจัดทำผลงานอะไรบ้าง

1.2 เริ่มต้นสร้างผลงานวิชาการจากภารกิจหลักที่เราทำ คือ การพัฒนาเอกสารการสอนในรายวิชาที่รับผิดชอบก่อน เพราะเมื่อมีประสบการณ์ที่ได้สอนมาหลายปีจะทำให้ผู้สอนเห็นว่าจะต้องเพิ่มเติมเนื้อหาสำคัญในเรื่องอะไรบ้าง จึงได้เริ่มพัฒนาจากเอกสารการสอนมาเป็นตำราที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน ประกอบกับมหาวิทยาลัยได้สนับสนุนงบประมาณในการเขียนตำราให้แก่คณาจารย์อย่างต่อเนื่อง รวมถึงการจัดหาผู้ทรงคุณวุฒิในการอ่านตำราให้แก่อาจารย์ที่ขอสนับสนุนการเขียนตำราอย่างต่อเนื่อง

1.3 สร้างความมั่นใจด้วยการหาทีมทำงานวิชาการร่วมกัน โดยระยะแรกที่เริ่มต้นทำผลงานวิชาการนั้น ได้ทำงานร่วมกับอาจารย์ที่สอนด้านกฎหมายเหมือนกัน คือ ผศ. นิก สุนทรทัย โดยเริ่มต้นจากการเขียนตำราและการทำวิจัยร่วมกันตามลำดับ เนื่องจากส่วนตัวมีความสนใจและชอบเรื่องการเขียนตำรา ขณะที่ ผศ. นิก สุนทรทัย มีความสนใจและถนัดเรื่องการทำวิจัย ผลงานที่ทำร่วมกันจึงนำไปสู่การขอตำแหน่งทางวิชาการในลำดับต่อมา

1.4 ศึกษาผลงานทางวิชาการที่จะทำในภาพรวมและค้นหาจุดที่ขาดเพื่อนำไปสู่การเติมเต็มในงานของเรา โดยได้เริ่มจากการศึกษาตำราทางกฎหมายจากนักวิชาการต่างๆ ที่เขียนไว้แล้ว และดูว่ามีเนื้อหาส่วนไหนที่ยังขาดหายไป และเราสามารถดำเนินการในเรื่องนั้นๆ เพิ่มเติมได้ โดยผลการศึกษาตำราต่างๆ นั้นพบว่า เนื้อหาส่วนใหญ่ก็สมบูรณ์มากแล้วหากแต่ยังขาดเรื่องการทำแผนภูมิหรือแผนผังประกอบเนื้อหา ดังนั้นการทำตำราของเราจึงไปเพิ่มเติมในสาระดังกล่าวให้มากขึ้น เพื่อให้ตำราที่เราทำนั้น มีความสมบูรณ์และมีจุดที่น่าสนใจมากขึ้น

1.5 การทำวิจัยที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากองค์กรภายนอก จะช่วยทำให้งานวิจัยได้รับยอมรับได้มากขึ้น เนื่องจากองค์กรภายนอกส่วนใหญ่เป็นองค์กรที่มีผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความชำนาญเฉพาะทาง จึงเป็นที่ยอมรับจากสังคมโดยรวมเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ส่งผลให้งานวิจัยได้รับคำแนะนำที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับได้ง่ายขึ้น

2. อาจารย์เบญจพร บัวสำลี อาจารย์ประจำคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม ที่

ผ่านมามีผลงานในช่วงเริ่มต้นปี 2551-2556 เป็นงานวิจัยจำนวน 5 เรื่อง ได้เล่าถึงประสบการณ์ที่ทำให้มีผลงานวิชาการด้านการวิจัยที่ดำเนินการต่อเนื่องมาจนปัจจุบันจำนวนมากกว่า 10 เรื่องในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา โดยมีเนื้อหาสำคัญดังนี้

2.1 การได้รับโอกาสและไม่ใช้โอกาสที่ได้รับมาเพื่อการพัฒนาและเติบโต

กล่าวคือ สมัยเป็นนักศึกษาปริญญาตรีที่คณะสังคม

สงเคราะห์ฯ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้รับโอกาสจากอาจารย์ในคณะฯ ให้เข้าไปช่วยงานวิชาการของอาจารย์ ซึ่งเริ่มตั้งแต่การช่วยพิมพ์งาน การประสานงานต่างๆ ตามแต่ที่อาจารย์จะมอบหมายและทำมาเรื่อยด้วยความตั้งใจ จนทำให้รู้สึกว่ามี ความสนใจและรักที่จะทำงานด้านวิชาการตามอย่างอาจารย์ เมื่อจบจึงไปศึกษาต่อระดับปริญญาโทที่นิด้า และได้เข้าไปช่วยทำงานด้านวิชาให้แก่อาจารย์ในขณะที่เรียนจนเมื่อจบมาจึงได้รับการติดต่อจากคณะสังคมสงเคราะห์ให้มาเป็นอาจารย์ประจำที่คณะฯ จึงได้กลับมาเป็นอาจารย์และก็ได้เข้าไปร่วมทำงานเป็นผู้วิจัยวิจัยต่างๆ กับอาจารย์ที่คณะฯ ซึ่งก็เหมือนการอาศัยช่องทางจากอาจารย์ท่านต่างๆ ที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับจากองค์กรภายนอกอยู่แล้ว ทำให้เราได้มีโอกาสรู้จักองค์กรและหน่วยงานภายนอกมากมาย จนสามารถที่จะของบประมาณสนับสนุนการทำวิจัยคนเดียวได้และงานวิจัย

ที่ทำคนเดียวขึ้นแรกคือ ร้านเหล้ารอบมหาวิทยาลัย ซึ่งงานวิจัยนี้ก็ได้รับการยอมรับจากองค์กรรัฐเป็นอย่างดี จนนำไปสู่การออกนโยบายให้มีกฎหมายกำหนดระยะห่างของร้านเหล้ารอบสถานศึกษาที่ชัดเจน

2.2 รักที่จะทำงานวิชาการ ต้องเริ่มแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง กล่าวคือเมื่อได้รับโอกาสให้ร่วมทำงานวิชาการ และมีเป้าหมายชัดเจนว่ารักและสนใจงานด้านวิชาการแล้ว การพัฒนาตนเองให้มีความรู้ เพื่อที่จะทำงานที่ตนรักจึงเป็นสิ่งสำคัญ จึงเริ่มจากค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองผ่านสื่อออนไลน์ เช่น การศึกษาโปรแกรมทางสถิติ SPSS ด้วยตนเอง จนมีความรู้ความชำนาญในระดับดี จนได้รับเชิญจากอาจารย์ ที่สอนระดับปริญญาเอกให้ไปบรรยายเรื่องดังกล่าวเป็นระยะๆ

2.3 เมื่อมีเป้าหมายชัดเจน ก็ต้องมุ่งมั่นและไม่ท้อในการทำตามเป้าหมาย เพราะหลายครั้งที่ช่วยงานอาจารย์ อาจารย์ก็จะให้คำแนะนำให้แก้ไขเรื่องต่างๆ ก็ไม่ท้อถอย รวมถึงการลงเขียนโครงการเพื่อเสนอของบประมาณจากแหล่งทุนต่างๆ ก็มีทั้งผ่านและไม่ผ่านแต่ก็ไม่ท้ออีกเช่นกัน ลงเขียนลงปรับและพัฒนาไปเรื่อยๆ ก็จะทำให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้นได้มากขึ้นไปอีก

2.4 เมื่อตัดสินใจเป็นอาจารย์ ก็ต้องวางแผนเพื่อสร้างฐานการทำงานที่มั่นคงให้แก่สิ่งที่เราเลือกไว้ กล่าวคือ เมื่อตัดสินใจมาเป็นอาจารย์แล้วภารกิจหนึ่งคือการสร้างผลงานวิชาการในรูปแบบต่างๆ โดยเฉพาะการทำงานวิจัย เพราะเนื่องจากประสบการณ์ในการสอนยังน้อย การทำวิจัยจะช่วยให้เพิ่มพูนองค์ความรู้และทักษะต่างๆ ซึ่งจำเป็นอย่างมากในการนำไปพัฒนาการเรียนการสอนของตนเอง จึงวางแผนว่า จะต้องทำวิจัยทุกปี เพราะการทำวิจัยทำให้ต้องลงพื้นที่ จึงได้มีโอกาสเรียนรู้ชุมชน รวมถึงองค์กรต่างๆ ที่ต้องประสานในระหว่างการลงพื้นที่ ทำให้เกิดการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ในระดับกว้างกับองค์กรภายนอกได้มากขึ้น และเครือข่ายเหล่านี้จะเป็นองค์ที่สนับสนุนที่สำคัญในการให้งบประมาณหรือความร่วมมือที่ดีในการทำโครงการหรือวิจัยต่างๆ ของเรา เช่น การพา นศ.ลงพื้นที่ จ.ปัตตานี ซึ่งหลายคนคิดว่าเป็นพื้นที่อันตราย หากแต่เมื่อพา นศ. ลงพื้นที่จริงแล้ว จะต้องมีการประสานงานกับภาคส่วนต่างๆ ซึ่งก็จะอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยให้แก่เรา เพราะการลงไปของเรานั้น มีส่วนช่วยสนับสนุนการทำงานของภาคส่วนต่างๆ ด้วยเช่นกัน

3. ผศ.ดร.ธเนศ อิมสำราญ รองคณบดีคณะภาษาและวัฒนธรรมจีน ผลงานที่ผ่านมามีตำรา

ภาษาจีน 1 เล่ม และบทความวิชาการ 4 เรื่องซึ่งตีพิมพ์เผยแพร่ระดับนานาชาติ ได้เล่าถึงประสบการณ์ส่วนตัว ที่แตกต่างไปจากอีก 2 ท่านไว้อย่างน่าสนใจดังนี้

3.1 การทำงานนั้น ต้องอยู่บนฐานการรักษาความสุขตามสไตล์ของแต่ละคนไว้ให้ได้ด้วย โดยวิทยากรได้เล่าถึงบุคลิกของตนเองโดยย่อว่าเป็นคนชอบความสนุกสนาน ระยะเวลาจึงไม่

ชอบการทำงานวิชาการเนื่องจากเห็นว่ามี ความเครียด แต่เมื่อตัดสินใจที่จะเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ก็จะต้องทำงานด้านวิชาการ เพียงแต่จะอย่างไรก็ยังคงรักษาความชอบส่วนตัวควบคู่กับภารกิจตามวิชาชีพไว้ได้ด้วย จึงเริ่มจากสิ่งที่ตนสนใจและพอจะทำได้ คือการเขียนบทความวิชาการ เนื่องจากมีเพื่อนๆ ที่เป็นอาจารย์อยู่สถาบันต่างๆ มักจัดงานสัมมนาบ่อยครั้ง และได้รับการทาบทามจากเพื่อนให้ช่วยเขียนบทความร่วมนำเสนอในงานสัมมนาต่างๆ จึงทำให้มีบทความวิชาการจำนวนมากพอสมควร

3.2 ท้อได้แต่อย่าถอย เพราะเป็นหน้าที่ที่ต้องทำให้สำเร็จ เนื่องจากการเป็นอาจารย์ต้องมีการฝึกในการสร้างผลงานวิชาการต่างๆ ทั้งงานวิจัย เอกสารประกอบการสอน สิ่งเหล่านี้แม้จะทำให้เครียดไม่สนุก แต่ก็ต้องทำ เพราะเป็นภารกิจ ซึ่งจะนำไปใช้ประกอบการขอตำแหน่งทางวิชาการได้ จึงเริ่มเขียนตำราโดยขอขออนุญาตสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย แต่เมื่อนำไปเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการพบว่า ผลงานวิชาที่เป็นตำราไม่ผ่านตามเกณฑ์ ก็ทำได้ให้เกิดความท้อได้และไม่อยากแก้ไขตำราดังกล่าว จนเวลาล่วงเลยมาก็ต้องกลับมาทบทวนอีกครั้งว่า ได้เลือกที่จะเป็นอาจารย์ก็ต้องผลงานทางวิชาการต่อให้ได้ จนท้ายที่สุดในการเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการครั้งที่ 2 ก็สามารถทำได้ด้วยการบทความวิชาการตามจำนวนที่กำหนดกับเอกสารประกอบการสอน ตามเกณฑ์ใหม่ที่กำหนดได้

3.3 การแสวงหาบรรยากาศการทำงานและกำหนดเวลาในเขียนงานที่ชัดเจนคือวิจัยที่ต้องสร้างให้ตัวเอง เนื่องจากวิทยากรเป็นคนที่ไม่ค่อยชอบความเครียด เวลาทำงานก็มักจะมีวิธีการผ่อนคลายความเครียดต่างๆ แต่ที่ชอบมากที่สุดคือการไปนั่งดื่มกาแฟที่ร้านต่างๆ หรือไปยังสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ โดยจะเอางานไปทำด้วยเสมอ เพราะจะทำให้เกิดความคิดใหม่ๆ ขึ้น แล้วก็จดบันทึกลงไป ในระหว่างนั้นทันที รวมถึงการมีข้อกำหนดเรื่องเวลาที่ชัดเจนว่าในแต่ละวัน จะต้องมีเวลาช่วงหนึ่งที่จะต้องเขียนหรือบันทึกเนื้อหาทางวิชาการให้ได้ไม่ว่าจะกับรรทัดก็ตามเพื่อเป็นการฝึกที่จะควบคุมตนเองให้สร้างงานวิชาการหรือสร้างวินัยเพื่อสร้างงานวิชาการในระยะต่อไปได้

ภาพบรรยากาศโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ :
“ทักษะการเขียนผลงานและการนำเสนอทางวิชาการ”

ผู้ริเริ่มให้เกิดโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้:

คณะกรรมการส่งเสริมพัฒนาการสร้างงานวิจัยและผลงานสร้างสรรค์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิก สุนทรชัย	ประธานคณะกรรมการ
2. อาจารย์ ดร. Jonathan R. Carreon	กรรมการ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชีรโชติ เกิดแก้ว	กรรมการ
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อารีลักษณ์ หาญมนตรี	กรรมการ
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นพรัตน์ ธนานุรักษ์กุล	กรรมการ
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วุฒิพงษ์ ทองก้อน	กรรมการ
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จริยาวัฒน์ โลหะพูนตระกูล	กรรมการ
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ชูเดช	กรรมการ
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณพศ สิริเลิศ	กรรมการ
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รัชนีพร ศรีรักษา	กรรมการและเลขานุการ
11. อาจารย์ ดร.วริยา ภัทรภิญโญพงศ์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ